צער גידול שערות

אלף קוסמטיקאיות מסתובבות כעת במדינה, אבל רק אחת מהן הוא גבר אמיתי. שמו: מאיר וואלדמן. הוא במיקצוע עשר שנים. הספציאליטה שלו — הרחקת שערות.

„היהודים והיהודיות הם טיפוסים שעירים מאוד," הוא מסביר, „אין פלא שהאנטישמים מציירים במקומם גורילות!"

באות אליו המון טראגדיות שעירות על שתיים, היכולות לשמש, לדבריו, בסיס רציני לרומאן או אפילו לטרילוגיה — אלא שפשוט אין לו הזמן הדרוש להעלותן על הנייר.

„לתשעים אחוז מהנשים צומחות שערות על השדיים, במיוחד באיזור הפיטמה. זה דוחה באופן נורא את הגברים," מגלה וואלדמן. „הנה, לא מזמן באה אלי סטודנטית ירושלמית: משביל־החלב שלה ועד לסנטר צמחו שערות כמו יער. מה שהפאציינטים קוראים בצחוק צערות. (צרות פלוס שערות).

„היא היתה מיואשת לגמרי. כשהיו מלטפים לה במיקרה את הגב, היתה נרתעת כאילו השערות צמחו לה גם מאחור. כבר היתה בגיל 21, ועוד לא היה לה אף פעם בחור.

„שיחררתי אותה מן השערות ואני מרגיש שהחזרתי לחיים בחורה, שהיתה מתאבדת במאה אחוז," אומר הרחק, המחפש זה חמישים שנה את האשה המתאימה. באה בחשבון, אם בכלל, רק קוסמטיקאית מדופלמת.

אומנם ישנם אסונות המצטמצמים רק באיזורי הסנטר, השפם, הירכיים או השוקיים. אולם התיאוריה של המורט המוסמך מתנגדת חריפות לקביעת תחומים בשטח זה. משום שהשערות הן קאפריזיות, טוען הוא, אפילו יותר מהגברות המצמיחות אותן. בקיץ הן מתמרדות לגמרי ומכל סנטימטר מרובע הן מחייכות בחוצפה לכל ברנש בעל עיניים.

★ ★ ★

אשה יפה, קוסמטיקאית מכוערת

אנשים כוואלדמן לוקחים ברצינות גמורה את הלקוחה. הוא בעצמו פיתח שיטה מיוחדת בעניין. „בהתחלה הן מתביישות מאוד, וזה לוקח לי שעות לשכנע אותן להוריד את החזיה או להרים את החצאית. אבל אחר־כך הן אסירות תודה. מצלצלות אלי ומבקשות עוד טיפול — רק אצלי, לא אצל האשה שעובדת אתי. בפעם השנייה הן מתקלפות בלי בעיות — מפני שאני עושה כל דבר ביסודיות.

„ובכלל," מסכם הקוסמטיקאי, „לנשים יש יותר אמונה בגבר. קחי, למשל, את הצרפתים האלה. את פרננד אוברי ואת ז'אן דאסן, שמכתיבים לאשה בעולם את האלף־בית של הקרמולוגיה."

גם גברים באים לקנות תיקחת בחדר התרוד שלו. בשימחה הוא עוזר להם להתמרח בקרמים, לנשום אדים ולהיפטר מהפרחה שלהם. „יש לי אמן אחד שבא אלי כל חודש, לעשות את הרגליים. טיפוס מאוד עדין. מצד שני, בא שחקן כדורגל אחד, שהתחתן לפני שנה וחצי. ממש ערב החתונה התחנן לפני שאטפל בפנים שלו. עכשיו הוא דווקא חי באושר עם אשתו.

„גם מנהל מוסד ממלכתי אחד בא אלי, עם אשתו. אבל מלבד עוד כמה דגים שמנים של היישוב הוותיק, שדורשים טיפול קוסמטי עם מסג'ים בפנים, באים הרוב להוציא את השערות מהאף, מהלחיים, מהגב והגבות. מאיפה שלא תרצי."

הגבר הקירח, בעל העיניים התכולות, שנולד ברוסיה הלבנה, השתגע עוד בגיל עשר להיות רופא. הגורל האכזר לא רצה לאמלל אותו, ועזר לו לפתוח את הסאלון בדיזנגוף. עכשו, בכנס הקוסמטיקאיות שהתקיים בשבוע שעבר, הוא נחנק בכבוד בין מאות השמלות, כמו דג בעודף מים, והצטער מאוד שהסיסמה הלא־רשמית של הכנס היא „אין אשה יפה. יש רק קוסמטיקאית מכוערת", הוא רצה שתהיה זאת סיסמה רשמית.

עוד כשהיה גובה של קרן־היסוד, לפני שפתח את הסאלון, הסתחררו עקרות־הבית מוולדמן. גם כיום מרגיזים פני־התינוק שלו את הקוסמטיקאיות המיובשות.

האם הוא מקבל טיפולים קוסמטיים?

„מה פיתאום? עוד לא השתגעתי!"

★ ★ ★

מגבות שחורות לסטודנטים

המשקפיים שיצילו מגירושין: אלפי זוגות מאושרים ולא־מאושרים, מצטיידים במשקפיים המאירים ואינם מעירים. חיוניים לאינטלקטואליות, הקוראות בלילה, ולגברים, הנוחרים לצידן. משקפי־הפלא חסרות זגוגית, ומעל ל־מסגרתן צמודות שתי נורות זעירות, המחוברות לחוט חשמל דק. (ראה תמונה). למרבית אכזבתם של רבים, שום סכנת־מוות אינה צפויה למרכיבות אותן. הזרם חלש מדי . . . **מיץ תפוזים** הוא סוד הברק בעיניה של מישל מורגאן. היא סוחטת לתוכן חצי תפוז ליום. אם גם את סובלת ממאזוכיזם, למה לא? המועצה לשיווק פרי־הדר ומשה דיין ממליצים . . . **„אמא, איך נולדים ילדים?"** אינה רק הפרובלמה של השואלים, אלא גם של האמהות הצריכות לענות. הצרפתים מצאו פיתרון מדעי אף לזה, בצורת תקליט המפרט בצורה חינוכית את עובדות־החיים. ברגע שהשאלה מתחילה להציק לקטן, רצים אל הפאטיפון ומניחים את המחט . . . **המאניה השחורה** המסיילת באירופה הדביקה את המגבות. גברים וסטודנטים ימצאו בהן עניין רב . . . **גרבי ניילון** רקומים בפרחים, במשבצות ובצורות גיאומטריות, מכערות כבר חודשיים את הרגליים — של הצרפתיות, כמובן. המכסיקאי קאנטינפלאס מסתדר איתן טוב מאוד, בעיניים עצומות — כפי שרואים בתמונה.

★ ★ ★

נקיון ניצחי ויחמור ירוק

כפפות מיחמור אינן מתלכלכות לעולם. שיפכי עליהן דיו, מרק, הריקי עליהן

את כל הבקבוקים שבארון. אלא שיש רק כפפות אפורות. פגשת יחמור ירוק? . . . **„לא אמרתי לך** להפסיק לצבוע את השערות? עכשיו לא נותרו לך שערות לצבוע!" נזף, לפני אלפיים שנה, מחבר אמנות האהבה, אובידיוס, בפילגש הקרחה שלו . . . **לצבעי הפסטל** של כלי־המיטה נוספו השנה האפור והאגוז. עם פסים כהים, המשתלבים בפיג'מה של הגבר . . . **בפארים יושבים** אנשים מיוחדים, שתפקידם אינו רק למרר את חיי הנשים, אלא אף להמתיק את חייו של המין האחר. הם תיכננו עבורו סינור מלא־שיק, מצוייר בשחור־לבן, בשביל המיטבח. המחצית העליונה היא בצורת חולצה צמודה לעניבת פרפר אלגנטית, התחתונה בצורת אפודה. הפרינציפ של הסינור הוא לתת לגבר את ההרגשה שהוא מוזג קוקטיילם, כשלאמיתו של דבר הוא רק מדיח סירים, בעוד אשתו לוגמת

קוקטיילים בדירה אחרת . . . **עשרות נגרים** מזיעים ברובע סנט־הונורה הפריסאי על מאות כורסות וספות בסגנון לואי ה־14. בחודש הבא ישבו וישנו בהן מלך ערב הסעודית ונשותיו . . . **גם השאה הפרסי** הזמין אצל אותו נגר כמה מאות מאותו סיגנון, אחרי שפארה דיבה זרקה החוצה את כל הרהיטים של סוראיה. . . . **קורטל** הוא בד כל־כך חדיש, שעוד לא הספיקו לעשות ממנו שמלות. הממציא שלו, מהעיר קאלה שבצפון צרפת, מבטיח שאשה בשמלה כזאת לא תתחשמל, ולא תתלכלך לעולם . . . **כבר יש ראי** שאינו מתכסה באדים בחדר האמבטיה. האמת העירומה נראית בו מצוין. כשמדליקים את הנורה בחלק העליון של הראי, מונע צפוי סמוי של חומר מוליך־חשמל את הצטברות האדים . . . **כשהפוליטיקה הכניסה** את ג'קי קנדי לבית הלבן — עשו אותה האמריקאיות לקיסרית האופנה שלהן. במספרה הן מזמינות ראשים א־לה־ג'קי, ובבריכה חובשות כובעי־ים חדשים בשם ג'קי. ישנה דרישה עצומה לדוגמניות עם פרצופי ג'קי, שארבעה מהם צוחקים למעלה.

★ ★ ★

חזרה אל הג'יראפה

ללא התחשבות מינימאלית בגברים, הפכה 1961 את האשה לג'ירפה אנמית, חסרת־סכס. מסתבר שלאשה עצמה הרבה יותר נוח להיות בהמה טובה ומנומרת, מאשר להיות אשה סתם. כל מה שנחוץ לה, וזה יש לה ממילא, זה מוח גמדי, לשון ענקית וצוואר מתוח מלידה או מסקרנות. גם הקרניים אינן בעייה. כל ג'ירפה תסכים בחדווה להצמיח אותן לחברתה ולהיפך. מה שעושה את הג'ירפה לאנושית, החליטו הפריסאים, הם אריגים בכל סולם הגוונים של סמרטוטים דהיים. החזה נעלם. חזיות אינן חיוניות. ראית ג'ירפה בחזיה?

מארק בוהן, הגאון הנחבא של בית־דיור, רץ ב־184 דגמים שהלביש על 14 הדוגמניות שלו (6 שחורות, 1 יפאנית, 7 בלונדיות). השמלות קצרות עוד יותר מתמיד, המותניים נמוכות, והמעילים ללא כפתורים. בוהן מסורף לאפור ובז', ויכול לסבול איכשהו, גם פאסטלים אחרים.

ג'אק היים תיכנן את יצירותיו על שש דוגמניות חומות, ואחת זהובה. השמלות המרחפות שלו מאריגים שקופים. כמעט חליפות־הפרפר נדבקות על הירכיים.

פייר באלמן חושף את החמוקיים העליונים, ומעניק לאשה ירכיים דקיקות של שחפנית. הוא עושה זאת באריגים שקופים־כמעט, בצבא ירקרק.

תמונה של אמו מ־1914, נתנה השראה לדסס. צבעים של לבני־נשים, חרוד ולבן, אהודים עליו.

ג'אק גריף מעדיף סיגנון קלאסי בחליפות עם שרוולים מוכנסים. תחתוניות מגעילות אותו.

הזוג לאנבן־קאסטילו יצאו בלא פחות מ־200 דגמים. הם מבטיחים שמלות רגילות, הדורות וקלילות, העוטפות את האשה כמו עורה. הגב שלהן חשוף עד למותניים. הצבעים בסולם הלבן.

רק לאשה, נינה ריצ'י, לא היה כלום וגד שמלות שקופות לגמרי, אותן תיכננה לחליפות שלה ז'אקטים ארוכים מהרגיל. המעילים מחתיכת ארג אחת, ללא תפר. הדוגמניות של נינה צועדות בלי חזיות. אחדות אף משטיחות את חזן בפיסת־בד.

שאנל נשארה שאנל, עם ההידור הפשוט שלה. היא מאפרת, ומסרקת את הדוגמניות בעצמה.

השמלות של מאגי רוף לבנות, חסרות שרוולים, אבל מכוסות בפרוות.

גיי לה־רוש הוסיף קפלים לשמלות הקצרצרות שלו. המעילים צרים בגיזרת הקארדיגן.

קארדין מחבב שמלות בצבע המאנדארינות.